

عنوان مقاله:

عدم تقارن اطلاعاتی در سرمایه گذاری خطرپذیر و شیوه های مقابله با آن

محل انتشار:

ششمین کنفرانس توسعه نظام تامین مالی در ایران (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

پرستو محمدی - استادیار گروه مهندسی سیستم های اقتصادی اجتماعی دانشگاه تربیت مدرس

مهرناز حیدری - دانشجوی دکتری مهندسی صنایع دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

سرمایه گذاری خطرپذیر یکی از شیوه های تامین مالی شرکت های نوپا می باشد. از ویژگی های این نوع سرمایه گذاری، بروز عدم تقارن اطلاعاتی میان سرمایه گذار و شرکت نوپا است. زیرا امکان دسترسی به اطلاعات به یک اندازه و بدون هزینه برای هر دو طرف قرارداد سرمایه گذاری وجود ندارد. بروز عدم تقارن اطلاعاتی در ارتباط میان سرمایه گذار خطرپذیر و شرکت نوپا می تواند باعث ایجاد مسائلی از قبیل تقارن اطلاعاتی در ارتباط میان سرمایه گذار خطرپذیر و شرکت نوپا می تواند باعث ایجاد مسائلی از قبیل مسئله معکوس و مسئله ممانعت شود. به منظور تنظیم قرارداد مناسب میان سرمایه گذار خطرپذیر و شرکت نوپا و رفع مسائل یادشده، لازم است شرایط و تدابیری در قرارداد در نظر گرفته شود. آشنایی با ابزارهای نظارتی، انگیزشی، کنترلی و کارکردی در این نوع قراردادها و درک چگونگی اثر آن ها و جایگاه بکارگیری آن ها می تواند عوارض ناشی از بروز عدم تقارن اطلاعاتی را در تعامل میان سرمایه گذار و سرمایه پذیر کاهش دهد. هدف از این مقاله، علاوه بر معرفی ابزارهای قراردادی یادشده، ارائه شمایی طبقه بندی شده از نقطه اثر و مورد بکارگیری این ابزارها می باشد.

کلمات کلیدی:

سرمایه گذاری خطرپذیر، عدم تقارن اطلاعاتی، قرارداد کارآ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/293553>

